Provincial Library
City

ROYAL CROWN SOAP

Voröld

HEY[illegible]!
Sendið heyið [illegible] hey-kaupmannanna, og fáið hæðsta verð, einnig fljóta afgreiðslu. Peningar lánaðir á "kör" send beint til okkar.
Vér ábyrgjumst að gera yður ánægða.
THE NORTHERN HAY CO.
408 Chambers of Commerce
Talsími G. 2209. Nætur talsími S. 3247
Winnipeg, Man.

III ÁRGANGUR. WINNIPEG, MANITOBA, 10. FEBRÚAR 1920 NR. 3

Almennar fréttir.

Afarmikil veikindi ganga í Winnipeg. Influenzan er mögnuðust, en auk þess eru fjöldamargir veikir a skarlatsótt og barnaveiki. Fáeinir hafa veikst af bólusótt. Influenzan og spanska sýkin eru svo líkar, að vafi leikur á því víða, hvor þeirra það sé, sem fólkið er veikt af. En eitt er víst og það er það, að sérstakrar varfærni þarf að gæta; einkum vegna þess að veðrið er mjög óheilnæmt; reglulegt vorveður.

Bandamenn hafa krafist þess að leiðtogar Þjóðverja í stríðinu, bæði sjálfur keisarinn og aðrir séu fram seldir til rannsóknar og dóms. Þjóðverjar neita því harðlega; segja þeir að engin lög né siðferðisreglur geti neytt til slíks, nema með því móti að leiðtogar stríðsins frá öllum hinum löndunum séu rannsakaðir einnig — og að rannsóknin fari fram í hlutlausu landi undir handleiðslu hlutlausra manna. Vér sjáum ekki betur en að þetta sé sanngjarnt. Saklausir menn þurfa aldrei að óttast sanngjarna rannsókn og oss finst að bandamenn ættu blátt áfram að krefjast allsherjar rannsóknar fyrir óháðum dómstóli, til þess að ritarar veraldarsögunnar gætu vitnað til ákveðins dóms og óhlutdrægs, þegar þeir sýna hverjir sekir voru um upptök stríðsins og hverjir saklausir.

Afskapa veður var í New York 5. þ. m. Stórhríð og hörkufrost. Var snjófallið svo mikið að 4000 manns þurfti til þess að halda götunum svo opnum að um þær yrði komist. Sporvagnar stóðu fastir þar sem þeir voru komnir og allar járnbrautalestir voru langt á eftir tíma. Veðrið náði yfir alt New York ríki, New Jersey, Pennsylvania og Delware. Með þessari fannfergju var svo mikið stórviðri að ekki var stætt og muna elztu menn tæplega eftir öðru eins.

Mikið gengur á í Bandaríkjunum að því er snertir undirbúning undir næstu kosningar. Á fimtudaginn var haldið allsherjarþing sérveldiskvenna í ríkinu Iowa og ákveðið að konur skyldu taka hlífðarlaust þátt í kosningunum.

Verið er að greiða atkvæði um það í Holstein og Slésvík hvort þjóðin í þeim héruðum vilji framvegis vera undir þýzkri eða danskri stjórn, og er sagður allmikill hiti í sambandi við atkvæðagreiðsluna. Þjóðverjar hafa stjórnað þar í 55 ár en líklegt er talið að fólkið verði í meiri hluta með danskri stjórn. Þó er þess að gæta, að Þjóðverjar standa þar að einu leyti betur að vígi; er sagt að þeir geti komið inn í fylkin með 9000 atkvæði en Danir ekki nema 2000; það er því samskonar hjálp sem kom 1000 mannanefndarfulltrúunum að í Winnipeg, sem heldur Holstein og Slésvík við Þýzkaland, ef þau losna ekki, — það eru aðkomu atkvæðin.

Foreldrar 8 barna í Ontario höfðu yfirgefið heimilið og bæði farið til Toronto til þess að vinna þar sitt í hvoru lagi. Elzta barnið var 10 ára og voru þau illa leikin af hungri og kulda þegar nágrannar komu og vissu hvernig ástatt var. Foreldrarnir höfðu verið alllengi í burtu áður en þetta varð [illegible] komið [illegible] nokkrum sinnum snöggva ferð; sýnir það að þau hafa ekki hugsað sér að yfirgefa heimilið með öllu. Í fjósinu voru nokkrar skepnur; voru nautgripir þar dauðir úr þorsta og hungri, en svínin átu skrokkana. Hevrs konar brjálsæði hefir komið yfir foreldra barnanna, vita menn ekki; þau hafa verið tekin föst og bíða rannsóknar.

Börn voru að leika sér á ís á vatni sem Shush Lake heitir skamt frá Ansley Arm, fyrra sunnudag; var þar á meðal þeirra 12 ára gamall piltur. Ísinn brotnaði undan honum og þrjú systkini hans 14, 11, og 9 ára gömul reyndu að bjarga honum. Þau druknuðu öll, en pilturinn komst af. Móðir barnanna heitir frú Fordham og er ekkja.

T. A. Hunt bæjarlögmaður, hefir sagt af sér, en talið er víst að Jules Prudhomme verði skipaður bæjarlögmaður í staðinn hans.

Peningaskiftin milli Canada og Bandaríkjanna eru orðin svo alvarleg fyrir Canada, að ráðgert er að hætta öllum kaupum þar syðra að svo miklu leyti sem mögulegt er; kaupa þar ekkert nema hið allra nauðsynlegasta. Enska pundið fór niður í $3,33 í vikunni sem leið og Canadiski dalurinn niður í 82 cents.

Þýðingarmikið mál hefir staðið yfir í fimm ár milli bónda skamt frá smábænum Cowley í Alberta og voldugs auðfélags. Uppspretta er á landi bóndans, en auðfélagið hvað bæinn hafa rétt til uppsprettunnar til almennra afnota endurgjaldslaust; sambandsstjórnin hélt því fram, að auðfélagið hefði á réttu að standa sökum þess að allar uppsprettur heyrðu til því opinbera samkvæmt vatnsáveitulögunum. Málið fór fyrir alla rétti og stóð yfir í fimm ár. Bóndinn vann; það sannaðist að í eignabréfum sem út voru gefin fyrir árið 1908 er það ekki tekið fram að uppsprettur tilheyri hinu opinbera en 1908 var því bætt inn í lögin. Allir sem fengu land fyrir 1908 eiga því uppsprettur þær sem kunna að vera á löndum þeirra. Bóndinn seldi uppsprettuna á landi sínu þegar málinu var lokið og fékk fyrir hana $5000.

Ákveðið hefir verið að byggja alment minnismerki um stríðið hér í Canada; er ákveðið að það verði safnhús með allskonar minningum og listaverkum. Húsið á að verða í Ottawa og verða byggingameistarar í Canada látnir gera tilboð sem uppdrættir fylgi. Nefnd hefir verið útnefnd til þess að hafa þetta mál með höndum og er hún öll frá þessum félögum: Hermanna félaginu, konungilega félaginu í Canada og konunglega bygginga meistarafélainu í Canada, konunglega mentafélaginu í Canada; og ennfremur er í nefndinni formaður listanefndarinnar í Canada.

Elzti háskóli í Canada brann til kaldra kola 5. þ.m. Það var Kings College í Windsor í Ontario. Þessi skóli var stofnaður 1701 og var honum veitt stofnskrá af George konungi III árið 1802.

MANITOBAÞINGIÐ

Þar hefir mestur tíminn farið í það að svara hinni svonefndu hásætisræðu. Stjórnin hefir lofað sjálfa sig á hvert reipi og allir hennar fylgendur sagt já og amen, en andstæðingar hennar hafa farið í aðra átt, sem eðlilegt var. Í eigin augum hefir Norrisetjórnin verið framkvæmdamesta, ráðvandasta og guðdómlegasta stjórn sem forsjónin hefir sent þessari þjóð. Í augum hinna hefir Norrisstjórnin verið framkvæmdaminsta, eyðslusamasta, svikulasta, heimskasta lélegasta stjórn sem ógæfan hefir hegnt með íbúum þessa fylkis. Sjálfsagt má draga nokkuð frá staðhæfingum beggja en það að stjórnin hafi brugðist hinum miklu vonum sem til hennar voru bornar, um það er tæplega hægt að deila með sanngirni.

Vínbannslögin hafa allmikið verið rædd og það borið á stjórnina, að hún hafi slælega litið eftir þeim. Því var haldið fram, að White, sem er einn æðsti embættismaður stjórnarinnar í þeirri deild, heði verið uppvís að, eða verið grunaður um mútuþágu og jafnvel svik með vitorði stjórnarinnar, í sambandi við vínbannslögin; en þegar hann hefði komist að því, þá hefði honum verið skotið undan til Frakklands. Þetta kom upp í þinginu og hefir dómsmálastjórinn játaði að White hafi farið til Frakklands. Hann hafi beðið um frí, en ekki fengið það sakir vissra orsaka (sem hann ekki nefndi), en þá hefði hann tekið sér frí leyfislaust og arið til Frakklands. Að sjálfsögðu átti dómsmáladeildin að láta rannsaka málið og mundi ekki hafa staðið á því ef verkamenn hefðu átt í hlut.

Nú er það helzt uppi á teningnum að stjórnin taki að sér sjálf áfengissölu til lyfja og annara nota sem bannlögin væntanlegu kunna að leyfa, og er talið líklegt að atkvæði verði greidd um vínbann hér í fylki í sumar. En einkennilegt er það, að Norrisstjórnin ætlar að biðja Bordensstjórnina að stjórna þeirri atkvæðagreiðslu, í stað þess að gera það sjálf, eða þannig skýra blöðin frá, og er það ósæmiilegt ef satt er. En hvernig sem því er varið, þá er það víst að bannmönnum er vissara að safna liði nú þegar og vera við öllu búnir því óvinir vorir munu ekki láta sitt eftir liggja í þessari úrslitahríð.

BRETAR RÁÐLEGGJA PÓLVERJUM AÐ SEMJA FRIÐ VIÐ RÚSSA

Lundúnaborg 5. febr. 1920

Pólverjum hefir verið ráðlagt það (af Brteum) að semja eins sanngjarnan frið við Bolshevikistjórnina á Rússlandi og þeim sé mögulegt eftir því sem embættismenn í utanríkisdeildinni sögðu á eigin ábyrgð í dag. Stór-Bretar hafa tilkynt pólsku stjórninni eftir því sem embættismennirnir segja, að þeir geti ekki veitt frekari hrnaðar- né fjármálaaðstoð þeim þjóðum sem berjast á móti her Bolshevika.

"Það að Bandaríkin, Ítalía og Frakkland hafa neitað að hjálpa að nokkrum mun til þess að kúga rauðu hersveitirnar, hefir orðið til þess að Bretum hefir hepnast ágætlega að flýja með hersveitir sínar" eftir því sem frá er skýrt.

Þýtt úr Free Press 6. febr

HLUTDRÆGNI

Eins og getið var í Voröld nýlega, skipaði Manitobastjórnin 15 mannanefnd til þess að miðla málum milli verkamanna og verkveitenda. Hefði sú nefnd að sjálfsögðu annaðhvort átt að vera skipuð jafnmörgum frá báðum hliðum með óháðum oddamanni sem báðir kæmu sér saman um eða hlutfallslega fjölmenn eftir fjölda verkveitenda og verkamanna. Síðari aðferðin hefði tæplega verið sanngjörn vegna þess að þá hefðu verkveitndur kki átt rétt á fleirum en einum manni gegn fjórtán frá verkamönnum. Fyrri aðferðin var sjálfsögð að öllu íhuguðu. En hvað skeður? "Stjórn fólksins" skipaði 5 menn í nefndina frá verkveitendum, 6 menn úr hópi þingmanna (alla verkveitendur) og 4 ... verkamönnum. Svo langt fór "stjórn fólksins" í hlutdrægninni að hún gekk framhjá hinum eina fulltrúa sem verkamenn eiga á þingi þegar hún útnefnir sex menn úr þinginu. Var það auðsjáanlega gert til þess að láta auðvaldið hafa bæði tögl og hagldir. Þeta athæfi Norrisar er hið mesta gjörræði.

Voröld hefir skýrt frá kosningu Victors Bergers til þingsetu fyrir Milwaakee. Vér höfum skýrt frá öllum þeim svívirðingum sem frammi voru hafðar gagnvart þessum manni. Nú eru auðvöldin í Bandaríkjunum að reyna að fá hann dæmdan til langrar fangelsisvistar vegna þess að hann muni halda áfram að reyna að komast á þing og ef honum hepnist það, þá verði hann þar hættulegur maður — hættulegur fyrir auðvald Bandaríkjanna.

Átta ára gamall piltur sem heitir Henry Seisa ferðaðist nýlega alla leið frá Gleiche í Alberta til Chicago fylgdarlaus. Móðir hans er í Chicago. Seisa kom til Winnipeg á föstudaginn. Hann hefir spjald saumað við yfirhöfnina sína þar sem á er ritað nafn hans, hvaðan hann komi og hvert hann ætli.

Ákveðið hefir verið að kalla allsherjar fulltrúaþing í Svisslandi innan skamms til þess að ræða og samþykkja samninga við Bolshevikistjórnina á Rússlandi. Fulltrúar verða þar frá öllum hlutlausum löndum og Bandaríkjunum að minsta kosti.

Fylkisstjórinn bauð konungssyninum heim tvisvar þegar hann var hér á ferðinni og hefir hann sent Manitobastjórninni reikning fyrir það sem nemur $18,000 (átján þúsund dölum). Annan reiking hefir hann sent stjórninni fyrir viðgerð á húsinu sínu; sá reikningur nemur $17,300 (seytján þúsund og þrjú hundruð dölum.).

Fylkisstjórnin í Manitoba hefir í undirbúningi lög sem eiga að lýsa öll samhygðarverkföll ólögleg og alla þá menn seka um glæp sem taka þátt í þeim.

ISLAND.

Sagt er að Einar Arnórsson fyrverandi ráðherra muni taka aftur við lagakenslu við háskólann.

Thor Jensen kaupmaður gaf 15,000 kr. til úthlutunar meðal fátækra fyrir jólin.

Séra Þorvaldur Jakobsson í Sauðlauksdal hefir fengið lausn frá embætti og talið líklegt að hann flytji til Reykjavíkur.

Vísir segir að Íslendingar eigi ellefu botnvörpunga í smíðum í Englandi.

Fatnaður og yfirhafnir
ÞÉR SPARIÐ $10.00 Á FATNAÐINUM YÐAR OG YFIRHÖFNUNUM, MEÐ ÞVÍ AÐ KAUPA ÞAÐ Í BÚÐINNI UPPI Á LOFTI, MEÐ VERÐINU SEM ÞAR ER.
$25 TO $45
Robinsons Clothes Shops, Ltd.
264 Portage Av. Uppi yfir 5—10—15 centa búðinni

Lífið í Glóðunum.

Þegar linnir þolið manns
Þrám að sinna og vonum,
Lifir innri eldur hans
Enn í minningunum.

Föðurland hvar sem gott var að vera

Bein þín lest hvort hlýtur hér
Heima' eða gestur bera,
Hvar sem mest var þörf á þér
Þar var bezt að vera.

1920 Stephan G—.

Svanarröddin heima

Að nokkru leyti stælt eftir kvæðinu: "Lóan heima"

Eg leitað hefi' um lífsins braut,
að ljúfri kyrð og friði;
en hlýt þó einatt hættu' og þraut,
unz hnígur sól að viði.
Þótt hálfa eigi eg æfileið
um önnur lönd — að sveima —
en enginn dýrri söng mér seið,
en svanaröddin heima.

Þá ungur lífs um auðnu hag,
þig er svo ljúft að dreyma.
þú girnist frægð og gleðibrag,
en gálaust máttu' ei sveima.
Om sumars blítt við sólarlag
er svífur blær um geima;
þá sælla enginn söng mér lag
en Svanaröddin heima.

Og þessi lífsins ljúfa rödd,
hún lýsir foldarbörnum,
í árdag var af uppheim kvödd,
að una sér á tjörnum
og syngja guðsins sólarljóð,
um sælu ljóssins geima;
um árdagsris og geislaglóð,
og goðaskrautið heima.

Vér heyrum ei það ljúflingslag,
sem líður um æðri heima.
en óskum seinna að sjá þann dag,
er sífelt gjörum dreyma.
"En nótum heims og háttabrag,
eg helzt vil aldrei gleyma."
Það hjálpar til að hugðnæmt lag
um hjörtun nái að streyma.

Á sviphýr blóm hér sól guðs skín,
þau sindra' í aftanroða.
en fagran sæ og fjallsýn,
eg fæ hér ekki' að skoða.
Á léttum vængjum fuglafjöld,
þeir fljúga' um bláa geima;
en svanaröddd um sumarkvöld,
hún syngur lofgjörð heima.

En hvar er staður guðs í geim,
að ganga skyldi miður?
ef hart er unnið höndum tveim,
og heill og göfgi styður?
Og inst í heim, við úthafs rönd
má ilur lífsins streyma.
því drottinn alheims bindur bönd,
sem batt hann hjá oss heima.

—Aðsent—

Vöröld

kemur út á hverjum þriðjudegi og föstudegi.
Útgefendur og eigendur: The Voröld Publishing Co., Ltd.
Voröld kostar $2.00 um árið í Canada, Bandaríkjunum og á Íslandi. (Borgist fyrirfram.)
Ritstjóri:—Sig. Júl. Jóhannesson
Ráðsmaður:—Victor B. Anderson
Skrifstofa: 637 Sargent Avenue
Talsími Garry 4252
2

BÆNDUR OG VERKAMENN.

BLEKKINGATILRAUNIR AUÐVALDSINS. HINN SVOKALLAÐI MILLIFLOKKUR.

Eins og lesendur Voraldar vita, stendur yfir hörð barátta milli auðvalds og alþýðu. Þegar um þessa tvo flokka er talað, reyna auðvaldstólin að telja lesendum sínum trú um, að fólkið sem berst gegn ofbeldinu, séu ekki nema verkamenn í bæjum og borgum; tólin halda því fram, að bændurnir séu nokkurskonar milliflokkur, sem standi miklu nær vinnuveitendum og peningakóngum en verkalýðnum. Í gömlu löndunum hefir þetta, því miður, verið svo til skamms tíma; verkamenn og fólkið í heild sinni hefir engu komið þar til leiðar sökum þess að auðvaldinu hefir tekist að blinda þennan svokallaða milliflokk og hafa hann sín megin.

Þetta er að breytas. Á Rússlandi tóku verkamenn, hermenn og bændur samn höndum gegn óvini sínum auðvaldiu og hervaldinu. Á Þýzkalandi hefir það sama skeð. Á Englandi hefir milliflokkurinn loksins tekið saman höndum við verkamenn og er það hinn mesti sigur sem frelsismálin hafa unnið þar í landi. Greinilegast kom þetta í ljós í janúarmánuði þegar kosningarnar fóru fram til þings í St. Albany kjördæmi. Sir Hildred Carille hafði verið þar þingmaður og átti að kjósa í staðinn hans, en hann hafði verið eindreginn afturhalds maður. Chicago Tribune kallar hann afturhaldsmann afturhaldsmannanna. Við síðustu aðalkosningar var hann kosinn gagnsóknarlaust, vegna þess að kjördæmið avr talið svo afturhdlssamt að framsókn ætti þar einskis fylgis von, hverjir sem þeir væru. En við aukakosningar var þar útnefndur verkamannafulltrúi. Þrír menn sóttu; afturhaldsmannafulltrúinn heitir F. E. Freemantle og er herforingi, og hafði hann stuðning samsteypumanna eindreginn. Milner Gray heitir sá sem sótti undir Asquithmannamerkjum, en J. W. Brown undir merkjum verkamanna. Freemantle vann með svo litlum meiri hluta, að tapi var næst; hann fékk 9621 atkvæði en Brown 8908 og Gray 2474. Þetta er á Englandi talið mesta tákn tímanna, sem fyrir hafi komið lengi, sökum þess að kjördæmið hefir verið heili og hjarta afturhaldsins í landinu.

Nú bárust þær fréttir í gær, að allir verkamenn á Englandi sem voru í sambandi við Asquithflokkinn, hafi sagt skilið við hann; er það talið víst, að Henderson verkamannaforingi verði næsti forsætisráðherra á Englandi. Flestir stúdentar og fjöldi rithöfunda og mentamanna hefir þegar gengið í lið með verkamönnum á Englandi, og í fyrra dag lýsti Haldane lávarður því yfir, að verkamannaflokkurinn væri sá eini sem hefði nokkra varanlega framfarabreyting að bjóða; hann kæmi fram með spánnýja skikkju, en hinir flokkarnir með karbættar og margslitnar flíkur, sem enginn hugsandi maður né heilbrigður liti við á þeim stórstígu tímum sem nú stæðu yfir og bíðu mannkynsins.

Bændurnir á Englandi eru að sameina sig verkamönnum og verður þar innan örskamms tíma, mynduð sameiginleg stefna þeirra beggja. Hér í Canada stefnir í sömu áttina. Þrátt fyrir eitrið sem úti er látið gegnum leigublöðin; þrátt fyrir tortryggnina sem reynt er að ala og viðhalda milli bænda og verkamanna, verður héðan af ekki mögulegt að halda þessum tveimur flokkum sundruðum lengur; þeir verða í samvinnu við næstu kosningar og saman á næstu þingum. Bændur og verkamenn hafa þegar flestir látið sér skiljast það, að þeir eiga sameiginlegan óvin sem þeir verða að berjast gegn í sameiningu. Stóru blöðin sem hafa hingað til róið að því öllum árum, að hinar fámennu stéttir skipuðu þingin, hafa nú byrjað árás á verkamenn og bændur fyrir það að vilja koma mönnum að úr sínum fjölmennu stéttum. Á meðan hin fámenna lögmanna og auðmannastétt gat ráðið öllu, þá var ekkert athugavert við stéttafulltrúana, en þegar fjölmennustu stéttir landsins hefjast handa og hyggjast að senda sína eigin fulltrúa á þing, þá er það glæpi næst.

En slíkt heyrist ekki lengur — eða því er enginn gaumur gefinn; hinn svokallaði milliflokkur sem auðvaldið ætlaði að nota sem tól sér til bjargar í hinni pólitísku lífshættu, er ekki lengur til; hann er þegar sameinaður verkamannaflokknum. Næsta stjórn í Canada og Manitoba verður bænda- og verkamannastjórn í sameiningu við frjálslynda menn úr öðrum stéttum.

Í vinsemd --en alvöru.

Í síðasta blaði Voraldar birtist grein eftir vin vorn Friðrik Sveinsson með fyrirsögninni: "Leiðrétting". Greinin er hógværlega skrifuð, eins og vænta mátti úr þeirri átt. Þó finst oss leiðrétting nauðsynleg við "Leiðréttinguna". Ekki skal hún samt vera löng: "Rangt er það líka af þér, ritstjóri góður, að telja þá (Unitara) andstæðinga séra F. J. Bergmanns. Sumarið 1916 höfðu t. d. talsverðar ráðstafanir verið gerðar í þá átt að mynda túr söfnuði ný guðfræðinga og Unitara sameiginlegt kirkjufélag. Í þeim tilgangi var búið til laga frumvarp (af séra F. J. B.) er báðir málspartar kæmu sér saman um" Þannig kemst F. Sveinsson að orði. En megum vér spyrja? var það nokkur sönnun þess, að vér færum með rangt mál, þegar vér töldum Unitara andstæðinga séra Friðriks? Voru ekki Þjóðverjar og Bandamenn andstæðingar þegar þeir byrjuðu að reyna samvinnu og sættir? Annars getum vér, ef á þarf að halda, fært mörg dæmi þess, hve beiskir andstæðingar séra Friðriksstefnunnar Unitarar voru. Ummæli þeirra sumra (leiðandi manna) hafa verið svo sterk um séra Friðrik, að Voröld veigrar sér við að birta þau. Vinur vor Fr. Svinsson gefur í skyn, að vér höfum ekki haft hreinlyndi til þess að segja hvorum partinum málaferlin hafi verið að kenna. Þar skjátlast honum. Hafi hann lesið Voröld áður, þá ætti hann að minnast þess, að vér skýrðum greinilega frá því, að minnihlutinn tók til þeirra úrræða. Vér sáum enga ástæðu til þess að endurtaka það; vér vissum að um það var öllum lesendum blaðs vors kunnugt, þar er því um enga "grautargerð" að ræða.

En fyrst vér minnumst á "grautargerð", sem talað er um í grein vinar vors F. S., langar oss til að minnast á eina "grautar"-tegund sem vér höfum aldrei getað skilið. Það er sameining Unitara og kristinna manna, eða þrenningarmanna. Vér vitum ekki betur en að trúarbrögð mannanna skiftist yfirleitt í tvær aðaldeildir: Kristna menn og þá sem neita trúarkenningum kristinnar. Hvor flokkurinn fyrir sig skiftist aftur í margar undirdeildir sem greinir á um ýms smærri atriði.

Vor á meðal eru uppi þrjár stefnur í trúarefnum, eins og vér tókum fram í fyrri grein vorri: Kirkjufélagsstefnan eða þrönga þrenningarstefnan; Unitara — eða eingyðisstefnan og nýja guðfræðin, eða rúma þrenningarstefnan. Bæði sú fyrsta og síðasttalda trúa á guð föður, guð son og guð heilagan anda; trúa á þrjá guði í einni persónu, af því er dregið orðið þrenning. Gamla stefnan trúir því að Jesús Kristur hafi átt veraldlega móður en engan veraldlegan föður; verið eingetinn; að hann hafi verið guð sjálfur, sem tekið hafi á sig mannsmynd til þess að frelsa mennina frá glötun; að hann hafi risið upp frá dauðum og stígið líkamlega upp til himins; og að hversu einlæglega sem mennirnir trúi á guð, hafi það enga þýðingu nema þeir trúi einnig og aðallega á Krist líka sem sjálfan guð. Þetta er í stuttu máli trú þeirra sem fast halda við gömlu kenninguna og vor á meðal heyra til kirkjufélaginu. Nýja guðfræðin trúir því sama að miklu leyti á rýmri grundvelli, og viðurkennir jafnframt rannsóknarfrelsi í trúarefnum, sem hinir gera ekki.

Unitarar, ef vér skiljum þá rétt, trúa alls ekki á Krist sem guð, nema að því leyti að guðsandi og eðli hafi búið í honum á sama hátt og öðrum góðum mönnum, eins og t. d. Sókrates, Robert Ingersoll o.s.frv. hann hafi aðeins verið umbrota og umbótamaður og fullkomnasti maður sem vér þekkjum — en þeir neita því, að hann hafi verið sjálfur guð.

Nú skulum vér nefna alla flokkana K., U. og N. Með K. táknum vér kirkjufélagið, með U. Unitara og með N. nýju guðfræðina. Fyrst er hér K. út úr því tekur sig U. og flytur sig alla leið eins og sýnt er á línunni. K————N.————U. Síðan tekur N. sig út úr, en fer ekki alla leið til U., heldur staðnæmist á miðri leið, og vér höfum yfirlýsingu þeirra sjálfra fyrir því, að þeir séu enn þrenningarmenn, trúi á guðdóm Krists — séu ekki Unitarar. Vilji nú N. og U. sameinast, þá er aðeins um þrent að ræða, annaðhvort verður N. að fara alla leið áfram til U. (verða Unitarar) eða U. verður að fara aftur á bak til N., verða þrenningartrúar, eða N. verður að fara nokkug áfram og U. nokkuð aftur á bak og mætast á miðri leið; en af því leiddi að báðir yrðu að verða annaðhvort Unitarar eða þrenningartrúar. Hér er engri stefnu haldið fram og á móti engri mælt, heldur sýnt glögt og greinilega, hvílíkur "grautur" það hlyti að verða, sem um er að ræða, ef Ný-guðfræðingar vilja ekki verða eingyðismenn og Unitarar ekki þrenningarmenn, en sameinast samt. Slík afstaða er að voru áliti ómöguleg.

Um þátttöku hinna ýmsu kirkna vor á meðal í almennum málum, höldum vér því fram, sem vér sögðum fyr; að þar er um engan mun að ræða. Allir flokkarnir eiga þar ágætis framsóknarmenn og allir sterka afturhaldsmenn. Vér höldum því fram enn, að sá flokkurinn sem frjálslyndinu fylgdi í trúmálum, hefði átt að skipa sér einhuga undir frelsismerkið í hinum veraldlegu málum, en þar hafa þeir, eins margir brugðist, eins og í hinum flokkunum, þótt vinur vor F. S. hafi verið öllum frelsis- og mannúðarmálum trúr frá því fyrsta.

Vér endurtökum það hér, að tilgangur vor er ekki að vekja trúmáladeilur, heldur birta eins réttar og óhlutdrægar skýringar á málinu og oss er frekast unt. Trúardeilur eru af þeim ástæðum óheppilegar, að hver hefir fullan rétt á sinni trú, hver sem hún er, en þess á að mega vænta, að einlægni trúarinnar sé sýnd í verkum og breytni.

"Afstaða Voraldar í kirkjumálunum"

Grein með þessari fyrirsögn birtist í Voröld 30. jan. 1920. Eg vona ritstjóri góður, að þú reiðist mér ekki, þó eg geri fáeinar athugasemdir við greinina; mér finst, að hér hafi ekki unnist vel úr efninu; að vísu þykir mér vænt um, að sem flestir láti skoðun sína í ljósi, þó svo að það snerti málið eins og það liggur fyrir, en hvorki bið eg þig né aðra, að vera á mínu máli í kirkjumálum, heldur bið eg um sanngirni og hlýhug. Þú átt við, að leiðandi menn kirknanna hafi brugðist köllun sinni. Það mun að mörgu leyti vera satt, en það er æfagömul saga marg endurtekin, og ætti að vera öllum kunn; en þrátt fyrir það, eru enn til og að sjálfsögðu verða til á komandi tímum, prestar og leikmenn, sem þegar hafa lært og læra framvegis, að ráða bót á þessu, því skulum við trúa. Það er og verður eitt atriði af mörgum á dagskrá frelsisbaráttunnar. Það er engin afsökun fyrir okkur í því að hætta að tilheyra kirkjulegum félagsskap. Miklu fremur ættum við að vinna að því, að kirkjulegur félagsskapur batnaði, eða með öðrum orðum, að sjá til þess að gert væri við það, sem bilað er; endurbætt það sem er ófullkomið þar, eins og hvar annarsstaðar, en það verður að gerast, með hlýhug og trúlegri samvinnu, við verðum að læra að vera dæmisgóðir menn, áreiðanlegir og orðheldnir, en ekki hafa í hótunum hver við annan; hafa vandaða og vitra kennimenn, sem prédika sannan kristindóm; þar þarf engu við að bæta. Með þessu væri trygging fengin fyrir því, að okkur auðnaðist að ala upp kynslóð, sem fær yrði um að leiða störf okkar og stefnu í frelsis og fullkomnunaráttina, þú segist engin kirkjumaður í venjulegum skilningi. Hvað þýðir það? Það þýðir að þú ert á máli kirkjunnar í venjulegum skilningi; sbr. "Sá sem ekki er með mér, hann er á móti mér. En þú segist vra heill og óskiftur þar sem þú ert. Þú segist vera frjálslyndur, og því hefi eg trúað. Blaðið Voröld er frjálslynt blað, og í gegnum það hrópar þú á fólkið að gæta sín, alstaðar sé voði á ferð, og nú verði fólkið að standa saman og gæta að sér. Þú gætir eins kallað til okkar í blöðum og bókum, þó þú værir kirkjumaður, og heyrðist ef til vill ekkert síður; sérstaklega ef þú færir eftir dæmi þess sem bezt hefir kent. með hógværð og mildum ráðleggingum. Hvorki þú né aðrir munt geta alið upp kristilega kynslóð á pólitíska orustuvellinum; kennum fyrst hinum ungu á okkar einka heimilum og í kirkjunum hreina kristni, þá mun þeim verða auðveldara að skilja og höndla pólitísku hliðina á lífinu; við verðum að kosta kapps um að gera þá ungu vitra, á því verður að byrja.

Þú segir: "Ekki er lík séra Friðriks orðið kalt, hjarta hans tæplega hætt að slá, þegar báðir andstæðingar hans líta kirkjuna girndaraugum." Þetta er ósanngjarnt og hefir ekkert við að styðjast þegar tekið er tillit til þss, að séra Fr. J. Brgmann sjálfur áleit, að Ný-guðfræðingar og Unitarar gætu og ættu að renna saman í kristilegum málum og utan kirkju. Þessi staðhæfing liggur eftir hann og hann var byrjáður að koma því í framkvæmd. Ekki löngu eftir að honum var vísað á dyr með sínar frjálsu trúarskoðanir út og frá íslenzka kirkjufélaginu, sbr. fundar gerninginn um áramótin 1909. Að báðir flokkar hafi svívirt hann og hallmælt honum, þar skal eg það eitt segja, að eg man ekki til að hafa heyrt Unitara hafa sent honum erfiðari sendingu en svo, að hann væri jafningi þeirra, um það má hver deila sem vill, hvaða meining lá í þessu; eg skil það svo, að báðir væru óþvingaðir í trú og þekkingu. En frá höfuðprestunum í kirkjufélaginu, sem verið hafa fyr og síðar, hefi eg séð rit, sem stefnt er á séra Friðrik, sem íslenzka þjóðin vestan hafs má skammast sín fyrir að skuli sjást á prenti, eftir andlega leiðtoga þjóðarinnar. Og þó þetta sé ljótt, þá er það engu síður lærdómsríkt. Þarna var brotin skelin og skriðið úr völundarhúsinu eða köðungnum. Af verkunum skuluð þið þekkja þá. Þú munt vera kunnugur þessu og mörgu fleiru, eftir því að dæma, hvernig þú lítur á málaferlin; en samt ættir þú að kynna þér betur sögu Tjaldbúðarsafnaðar, áður en þú skrifar meira um málin.

Þú segir: "Vér vorum engin sérlegur vinur séra Fr. J. Bergmanns," en þú berð djúpa virðingu fyrir honum sem gáfumanni. Það er út af fyrir sig. Eg var ekki mikið málkunnugur séra Fr. Bergmann og kom aldrei í hús hans meðan hann lifðií en samt tel eg hann í mínum litla vinahóp og er þakklátur forsjóninni fyrir að mér auðnaðist að kynnast honum og hans frjálsu framsóknarstefnu og ber djúpa virðingu fyrir honum og starfi hans og allra siðabótamanna, hvað sem þeir hafa heitið og hvaðan sem þeir voru, en eg viðurkenni engan þeirra sem minn guð, eins og sumir er trúa á Lúther, en vita samt ekki hvað hann var eða fyrir hvað hann var viðurkendur í kristna heiminum; þeir trúa ekki að hann hafi verið siðabótamaður. Þeir hafa skilið hann svo, að þar skyldi staðar numið þar sem hann hætti, eða með öðrum orðum, að hann hafi sagt allan sannleikann. Vér erum Lútherskir og það ætti að duga.

En margir hafa þurft að standa á verði síðan Luther féll frá og margir siðabótamenn hafa verið á ferðinni síðan, og varið öllu sína lífi í sannleiksleit. Sá flokkur hefir þó alla tíð verið liðfærri en kristnu börnin; þau eru ætíð hrædd við mikinn sannleik og sannleiksleit. Við höfum allan sannleikann í heilagri ritningu og svo öllum játningunum. Við eigum biblíuna, og allar játningarnar getum við fengið léðar þegar við viljum; en eg trúi, að betri sé ein játning í hug og hjarta mannsins, heldur en að lifa þar á annara lánum og eiga enga sjálfur. Kom þú nú með mér inn í málið svo litla stund, og tak þú etir hvað þú sér.

Etir fráfall prestsins, var reynt að snúa huga safnaðarins að sameining við Norðursöfnuðinn, sem við svo köllum, og þá látið í veðri vaka, að séra B. B. Jónsson væri bráðum orðinn Ný-guðfræðingur; hvað mikið vantaði, var ekki nefnt (mér hefir dattið í hug alin eða fet). Okkur var sagt, að alt það sem orsakaði skilnað forðum, skyldi verða útstrykað úr reglugerð kirkjufélagsins, og þetta var gert í þess umboði: en þá fór eins og segir í sögunni, að sumir trúðu, en sumir trúðu ekki, þó að líkindum hefði meiri hluti ráðið því, að þessu skyldi trúa. Þó ótrúlegt væri, skyldi ekki minst á eignir Tjaldbúðarinnar fyr en sameiningin var um garð gengin.

Þá mundu Norðanmenn ábyrgjast skuldirnar, eða eitthvað fa þeim.

Nú þurfti eg ekki að setja upp gleraugu, til þess að sjá, hvað um væri að vera, enda var þessu máli vísað norður og heim aftur, eftir miklar flækjur og þráttanir, og með lítilli virðingu og engu þakklæti; svona var kurteisin í þá daga.

Í þann tíma, að þetta skeði, abuð Unitarasöfnuður samvinnu og fimtán þúsund dollars, svo Tjaldbúðarsöfnuður gæti borgað allar skuldir og haldið eign og stefnu, sem viðurkend var í kirkjunni. Auk þess bauðst Unitrasöfnuður til að útvega Ný-guðfræðingsprest frá Ísland innan 6 mánaða, frá þeim degi að tilboði þeirra yrði tekið.

Hvað segir þú um þetta sem frjálstrúarmaður. Um þetta urðu miklar deilur, en fjöldinn var þakklátur, en sumir mátti ekki hugsa til svona mikils frelsis. Vildu þeir kaupa frelsið dýrara, eða hvað var að? Mér dettur í hug lítil saga, þegar svarti kynflokkurinn heyrði að þrælasölu skyldi lokið. Þá grétu sumir svertingjarnir sáran og margir urðu reiðir yfir því, að þeir skyldu verða að frjálsum mönnum; þeir héldu að engir vildu eiga sig eftir það.

Nú koma fram tillögur í söfnuðinum, að hann reyni nú að bjarga sér sjálfur, en þyggja ekki tilboð Unitara, að öðrum kosti að seglja eignina til skuldalúkninga. Nú voru prentuð eyðiblöð og borin út víðsvegar. Þar er ákveðið að stefna séra Fr. Bergmanns verði ráðandi í Tjaldbúðarkirkjunni framvegis, eins og hún birtist í ræðum og ritum hans, og allir velkomnir. Þetta heir þú séð áður, því undirskrift þín sannar það. Þessu var oflítill gaumur gefinn. Fjárupphæð ékst ekki nægileg, enda mun þessi tillaga komin fram í þeim eina tilgangi, að draga tímann og þreyta söfnuðinn og tvístra honum, því altaf jukust skuldirnar. Eftir langan tíma, þráttanir og deilur, var kallað til safnaðarfundar og auglýst að öll mál safnaðarins skyldu þá þar til lykta leidd. Var þá samþykt með tveim þriðju atkvæða, að taka tiboði Unitara; sömuleiðis gengu þá nokkrir menn í söfnuðinn með frjálsum vilja, án allra bragða eða hrekkja.

Stuttu eftir þetta, taka sig saman nokkrir menn úr söfnuðinum á sunnudegi, til þess að gerast nú mótstöðumenn meiri hlutans. Kjósa safnaðarnefnd úr sínum hóp, sem stefna hinni löglegu safnaðarnefnd fyrir margvísleg laga brot. Viðurkenna nú ekki lengur Ný-guðfræðisstefnuna og neita kenningum séra Fr. J. Bergmanns, hrukku bara aftur í tímann. H. A. Bergmann tók að sér málið, líklega alveg óundir búinn, enda er hann ekki laus við það enn.

Nú ætla eg ekki að segja þér meira að sinni, nema það, að sameiningar tilraun okkar var ekki viðurkend, þegar safnaðarlögin voru lesin á alla vegu.

Nú vakir það spursmál fyrir mér. Braut ekki minni hlutinn lögin? Tilheyrði minni hlutinn Tjaldbúðarsöfnuði? eða tilheyrði hann honum ekki? Eftir þetta ákvað meiri hlutinn að selja kirkjuna á uppboði, og auðvitað var hverjum frjálst að kaupa hana á opinberu uppboði. Byrjað var að auglýsa kirkjuna í dagblaði, og skyldi salan fara fram 30. janúar 1920. En hvð skeði þá? — Nýr dómur er gefinn út og meiri hlutinn rekinn úr söfnuðinum.

Hvað átt þú við, þegar þú segir, að sá upprunalegi söfnuður séra Friðriks njóti ekki Tjaldbúðarkirkjunnar, ef Unitarar ná henni? Hvenær eða hvar hefir þeim verið lofað kirkjunni? — Aldrei. Ef þér nú finst að eg ekki skilja málið, og hafi unnið óhreint í því, þá gjörðu svo vel og bentu mér á, hvar eg eða meiri hlutinn hefi farið af réttri leið, oð geru það eins og frjálstrúarmanni sæmir, í bróðrni og hlýhug, án þess að skerða frelsi vort, andlega eða efnalega.

Vinsamlegast, Wpeg. 3. febr. 1920, G. Magnússon

Athugasemd næst. Ritstj.

Skuggablœjan.

1. JANÚAR 1920

Gott og gleðilegt nýbyrjað ár, menn og kvinnur! Þessari ósk vil eg í hjartans einlægni beina til landa minna og meðborgara fjær og nær.

Af því eg er nú orðinn svo gamall, að eg er búinn að setja upp síðari barnsskóna, vil eg minnast þess, að eg hefi ekki nokkru sinni fyr lifað áramót neitt sviplík þessum síðustu í alvarlegri merkingu, þó að einhverjum kunni máske að finnast, það lýsa óhreysti, sem kallast bölsýni, að minnast á eitt og annað sem lagt hefir hömlur á framfarabrautir mannfélagsins undanfarin ár, þá ætla eg nú samt að gera það í fáum orðum, af því eg hefi ekki séð neitt þess efnis birtast frá stéttarbræðrum mínum, þó margir þeirra séu mér færari í því efni.

Það eru margir, einkum eldri menn, sem við hver áramót er eðlileg að líta til baka og virða fyrir sér það árið, sem er að kveðja og skilja við mann með öllum sínum endurminningum af ýmsu tagi, og mun eg vera einn í þeirra tölu; vill þá oftast verða fyrst fyrir manni, það sem valdið hefir ýmsum erfiðleikum, jafnvel þó hið gagnstæða hafi verið útilátið af miklu stærri mæli, er fáum mun sýnast að hafa verið á undanförnum árum.

Á stríðstímunum gafst mönnum tækifæri á að sjá það sem ekki hafði áður þekt verið, utan í fornöld, á hve lágu stigi siðfágun mannfélagsins stóð, ekki einungis á herstöðvunum, heldur og á mörgum sviðum mannfélagsins utan þeirra. Það leit út fyrir að menn þættust hafa siðferðislega heimild til að rétta út ránskló hvar helzt sem því varð við komið á viðskiftasviðinu; alt bar að álíta svo sem sanngjarnt vegna stríðsins. Því hefir verið vikið að auðfélögum og ýmsum stjórnarþjónum, að hafa drjúgan vaktað hvert tækifæri í því að skara eld að sinni köku; hvort sá orðrómur er á nokkrum rökum bygður, verður prófað hinu megin.

Það var sannarlega gleðiefni, þegar hinn helþrungni skuggi, heiftar og haturs, skelfdist og skógst út af sjóndeildarsviði mannfélagsins, í fyrra vetur 11. nóvember, þá vopnahlé var samið; vissulega hefir þá sérhvert göfugt guðelskandi hjarta sent hugskeyti lofgerðar og þakklætis, upp til gjafarans allra gæða; þá urðu menn himin glaðir yfir því, að vita afstaðnar, hörmungar, sorgir og þjáningar ægilegasta hildarleiks sem skeð hefir í vorum siðspilta heimi. 2Menn vonuðu þá, að fá að lifa í siðferðislegri ró og næði, í nýjum endurbættum heimi, með nýjar hugsjónir ag framkvæmdir, í öllu því er bæta mætti lífskjör mannfélagsins. Þar á meðal annara fyrirtækja, talað um að reisa föll nu hetjunum minnisvarða, til heiðurs og minningar um fórnfýsi þeirra og hugrekki; en því miður fór brátt að votta fyrir áþreifanlegum vonbrigðaskuggum, er drógust fyrir hið fagra ímyndaða útsýni hjartnanna, svo lífið varð dapurt og drungalegt; fagnaðargeislarnir fóru þverrandi og dóu út að mestu leyti hjá flestum. Menn fóru að hugsa um, hve miklu þeir hefðu offrað í þarfir ríkisins til stríðsþarfa, bæði í fjármunum og mannfórnum vina og ástvina, gegn fögrum loforðum, sem ekki hafa náð efndum í neinu, utan því gagnstæða. Kúgun og fjárdráttur hefir farið vaxandi á öllum sviðum viðskiftalífsins.

Gat þá fólkið ekki umborið þetta, þar sem ekki fékst hluttaka stjórnarinnar í því að lækka vöurverð; komu þar fram stórkostleg vonbrigði í ýmsum myndum, sem neyddi fólk til óindisúrræða, einkum verkamenn, er sumir voru atvinnulausir og brast gjaldþol til framfæris sér og sínum; einhverja viðleitni varð að hefja til að bæta kjör sín og sinna. Er þá næsta tilraun að gera verkfall á ýmsum sviðum, sem virðist hafa verið afleiðing vonbrigðanna; en hve mikið óheillaspor hefir þar verið stigig, er hætt við að framtíðin sýni bezt; djúp sár taka langan græðslu, segir hið fornkveðna. — Þegar við gætum að því hvað fengist gat með áhrifum verkfallanna, án þess að minnast á svörtustu blettina sem þau höfðu í för með sér, er sagt að fengist hafi ákvæði vinnutíma, 8 klst. á dag og einhver kauphækkun. Þetta tvent sýnist í fljótu bragði mikill vinningur, en þegar við gætum betur að, þá sjáum við að það verða fleiri en efnamenn og auðfélög, sem vinnu þurfa að kaupa; það er flestum mönnum full ljóst, að bóndinn sem er framleiðandi, eini maður sem búsýslu hefir á sínu heimili, getur ekki afkastað miklu án þess að kaupa vinnukraft; verður því að öllum líkindum útkoman sú, að minna framleiðist til þjóðfélagsþarfa, því meiri hluti bænda mun ekki sjá sér fært að taka vinnumenn með þeim ákvæðum, um kaup og vinnutíma, sem hér er getið, heldur reyna að bjargast á eigin spítur. Allir skilja hvað uppskerubrestur af sér sér leiðir, hverjar sem ástæður eru þar til. Þegar maður fer að virða fyrir sér rás viðburðanna, þá birtast ósjálfrátt í hug manna, hið dularfulla siðferði fornaldarinnar gagnvart alþýðunni, þessvegna ber að sýnaa viðleitni til að koma í veg fyrir frekari vandræði.

Mætti eg taka hér fram í alvarlegri merkingu, þá sýnist verkalýðurinn verða gerður andstæðingur bændastéttarinnar, að líkindum í þeirri meiningu að koma í veg fyrir áhrif þeirra beggja (flokka) með samvinnu og félagsskap, ef svo vildi verkast. Nú sjáum við, að það má ekki undir neinum kringumstæðum eiga sér stað, því sameinaðir stödnum vér en sudraðir föllum vér. Þó að nú afstaða verkafólk sé eins og stendur miður hagstæð þjóðfélagsþörfum, ber að gæta þess, svo sem unt er, að sameining kraftanna í kærleiksríkum félagsskap, myndar þá áhrifamestu aflstöð sem fundin verður, gegn okri og auðvaldi, og okkur ber einnig að gæta þess, að bera ekki hatursthug til nokkurs manns, þó hann væri svo voldugur og ríkur, að hann gæti ausið gulli og gimsteinum yfir höfuð sér, sé það ekki rangfengið, þá er það hans, og sérhver maður ber ábyrgð á sínu pundi, í andlegri merkingu. — Við vitum það og viðurkennum, að auðurinn er afl þess, er gera skal, og hefir mörgu nytsömu lífsskilyrði mannfélagsins lyft í framkvæmd, til afnota fátækum sem ríkum.

Fjárdráttur, margvísleg rangindi í heimi hér, lýsa léttúð í trúarefnum; gegn því böli þurfum við að fylkja liði og beita áhrifum kærleikans. Mannkynssaga Norður-álfunnar sýnir að heimurinn hefir öld eftir öld, verið þrunginn ofsóknum, drambsemi og eigingirni meðal æðri stétta, sem hefir líklega að einhverju leyti stafað af mentunar og þekkingarskorti þjóðfélagsheildarinnar; nú á öndverðri 20. öld, getur maður ekki gert ráð fyrir að það sama eigi sér stað, af þeim ástæðum, á trúfresis- og mentunartímabili, sem kallað mun vera yfirleitt.

Áður en eg enda og brýt saman þessa skuggablæju, mætti eg hafa þá tilgátu, að einhver sem les ofanritaðar línur, munni segja sem svo: "Hvaða óhemju bölsýki þjáir manninn, þetta er staðlaus ímyndun og ekkert annað." (Betur að svo væri).

Öll viljum við óska þess, að okkur líði ávalt sem bezt, en til þess að sú ósk megi rætast, verðum við að auðsýna hver öðrum bróðurlegan kærleika, bæði í orði og verki, vera sem limur hver á annars líkama. Sannur maður með kristilegu hugarfari, gerir ekki vísvitandi öðrum rangt til, getur ekki séð eður vitað annara vanlíðan, án þess að rétta út hjálpandi hönd; við verðum að trúa þeirri hágöfugu kenningu, að til sé æðra ljós, friður og réttlæti, sem okkur beri að nálgast að enduðu æfiskeiði. — Hve sæll er þá sérhver sá maður, sem getur ókvíðinn og blygðunarlaust, lagt fram reikning ráðsmensku sinnar, skilað síu pundi, sáttur við alt og alla.

— — — — — —

Ofanritaðar línur birtast í þeim tilgangi, að einhver, sérstaklega af bændaflokknum, vildi bæta einhverju við eður benda á heppileg ráð til að sameina jafn andstaða flokka eins og bændur og verkamenn virðast nú vera; mitt er orðfærra en þurft hefði að vera; eg óttaðist rúmleysi blaðanna, sem þssi snding er ætluð.

Guðbr. Jörundsson

OPIÐ Á KVELDIN
SAMKVÆMT SAMNINGUM
S. LENOFF
ÁGÆTUR KLÆÐSKERI
Tals. Main 4465 — 172 Logan Ave east

Allir sem panta frá mér ferðasögu Vilhjálms Stefánssonar (My life with the Eskimo) gæti þess að bókin hefir nú stigið í verði; kostaði áður \$4.25 en nú \$5.50. Þetta verð er sett af útgefendunum en ekki mér.

Hjálmar Gíslason

HÖFÐAKLETTUR

Saga eftir Álf Ormstungu.

Stormurinn ýlfraði slitrótt og ámátlega við eitt kofahornið, rétt eins og hann væri að reyna til að blístra lag, en mætti ekki almennilega vera að því.

Helga fór aftur á flakk; henni var ónotalega kalt, svo hún settist við stóna.

Hún fór að reyna til að dreifa hungurstilfinningunni og yfirstandandi bágindum, með því að hugsa um ýmsar endurminningar frá löngu liðnum tímum. Hún fór að hugsa um unglingsárin; hvað hún hefði þá oft verið ánægð og sæl, hvað foreldrar hennar hefðu verið henni góð og eftirlát, og hvað þau hefðu lagt mikla stund á að innræta henni alt sem var gott og göfugt, og efla hjá henni trúna á guð.

En þetta var svo stutt, svo óttalega stutt; það var varla hægt að verma sig við það stundu lengur. Hún var aðeins um fermingu þegar hún misti föður sinn, og sársaukinn og lífstríðið tóku hana heljartökum, og hún varð sjálf að fara að hafa ofan af fyrir sér.

Hún gat ekki hugsað til þess. Hún fór að hugsa um tilhugalífið og hjónabandið við manninn sinn sáluga. Sjórinn tók hann frá henni og skilaði engu aftur.

Jú, víst átti hún marga ljúfa endurminningu í djúpi sálar sinnar frá þeim dögum — en — það varð alt sælublandinn sálrsauki.

Næst fór hún að brjóta heilann um hvort það væri ekki stór ábyrgðarhluti fyrir sig að láta barnið vakna til vonbrigða og fá ekkert að borða; hún hefði þó sjálf fullvissað það um bænheyrslu; hún vissi að barnslundin er bráðlát og oft og tíðum langrækin, og það var enginn hlutur auðveldari en að veita barnssálinni þann áverka, sem hún aldrei beið bætur í lífinu, og ef til vill aldrei að eilífu.

Hvað gat verið sárarr og átakanlegra ofan á alt annað, en að barnið henar, hald af hennar holdi, yrði að stjórnlausum gjöreyðanda og mannhatara, sem ekkert traust bæri til nokkurs skapaðs hlutar og skoðaði almættið sem máttlausa grýlu, eða þá miskunarlausan harðstóra.

"Guð minn góður! það var hryllilegt! voðalegt!" og það fór hrollur um hana.

Hún varð að útvega brauð, hvað sem það kostaði fyrst og fremst til að sefa sárasta hungur barnsins, og svo til að fullvissa það um guðs eilífu handleiðslu og hjálparráð; undir því var komin sálarvelferð barnsins hennar; hún mátti til.

En þó vissi hún ekki hvernig hún ætti að fara að því; það var ómögulegt, hún var búin að fara í allar búðir sem hún var nokkuð kunnug í og biðja um lán og hún var búin að biðja að gefa sér; alt til einskis.

En gat hún þá ekki stolið. Henni varð hverft við, og hún tók viðbragð eins og manneskja, sem sagðar eru illar og óvæntar fréttir, og henni fanst hún verða einhvernveginn ókunnug sjálfri sér; þetta hafði henni aldrei dottið í hug fyr.

Hún andvarpaði. "Guð minn góður! það er synd.

Hún reyndi að hrinda þessari þjófnaðar hugsun frá sér og finna einhver önnur ráð, og henni tókst stundum að byggja ofurlitlar vonir og möguleika, en það hrundi alt jafn harðan, eins og spilborgir, og hnuplhugsunin seildist yfir alt.

Er það synd að hjálpa sér sjálfur, þegar allir hafa neitað manni um hjálp? Getur það einmitt ekki orðið eitt af guðs náðarmeðulum að veita manni styrkinn til að bera sig eftir björginni?

Vær það synd að fara hrna yfir í brauðabúðina, þar sem nóg er til af öllu tagi, og taka eitt brauð í leyfisleysi, til þess að bjarga sér og barninu sínu frá hungursdauða? og mátte forða þannig barninu frá vantrú og guðleysi.

Guð myndi ekki reikna henni það til syndar.

En mennirnir?

Ja. — Mennirnir! þeir kalla nú reyndar alt synd þeir eru hvor í annars augum þaulæfðir syndaselir, þó hver um sig þykist syndlaus og heilagur. Hún seildist í spítu og lét í eldinn ofan á kolin; það fór strax að snarka og bresta í eldinum og bjarmanum sló á gólfið og rann saman við tunglsljósið.

Hún stóð upp, tók klukkuna ofan af hillunni og brá henni fyrir bjarmann af eldinum; hún var hálf ellefu. Svo lét hún hana til baka og tautaði fyrir munni sér: "Heldur snemt, heldur snemt." Svo fór hún að búa sig í mestu rólegheitum; hún fór sér hægt að öllu, en var þó auðsjáanlega ákveðin.

Þegar hún var búin að hlúa að sér eftir föngum, gekk hún að rúminu og hlustaði eftir, hvort barnið svæfi. Það dró andann reglulega og svaf vært. Hún hagræddi fötunum ofan á því, strauk því um vangann og bað guð að vera hjá því. Svo gekk hún hægt að dyrunum, opnaði hurðina hljóðlega og fór út.

Rétt um leið dró þykt og dökt ský fyrir tunglið, svo það varð æði dimt; það greip hana einhver geigur eða myrkfælnistilfinning, svo hún fór að skjálfa af geðshæringu og kulda. En hún hélt rakleiðis áfram stystu leið, og brautarlaust, að bakarabúðinni hans Sigurðar Árnasonar.

Helga þekti vel hvernig öllu hagaði þar til; það þurfti ekki annað en að brjóta ofurlitla rúðu til að geta náð einu eða tveimur brauðum, og meira ætlaði hún ekki að taka. Nei, ekki einu sinni tvö, hldur bara eitt. Það var eins og hún væri knúð áfram af einhverjum einkenilegum krafti, sem hún þekti ekki sjálf eins og keppni sem kemur í menn sem hafa ásett sér að koma einhverju í framkvæmd, eða halda að þeir séu að gera góðverk.

Alt í einu rak hún fótinn í eitthvað hart, hún beygði sig niður og tók það upp, það var ofurlítil spíta; hún gat gert dálítinn hita í eldinn, einnig var hún góð til að brjóta með henni rúðuna.

En hún varð að flýta sér og vera búin að öllu áður en drægi frá tunglinu.

Þegar hún var komin á pallin fyrir framan búðina, þá stansaði hún og leit í kring um sig og hlustaði; hún heyrði ekkrt nema hjartslátt sjálfrar sín.

Helga sneri sér að glugganum, sem hafði að geyma þennan dýrmæta frjársjóð, sem hún sóttist eftir. En hvað sá hún. Guð komi til! Hann var mölbrotinn og glerbrotin lágu á víð og dreif um pallinn, og hvert einasta brauð var horfið.

Helga horfði agndofa á skemdirnar; svo greip hana áköf hræðsla, og það var eins og hún vaknaði af leiðslu.

Nú skildi hún, að hér hafði verið framinn glæpur; stór glæpur, og hún var í erindum til að fremja samskonar glæp, nema aðeins minni.

En var ekki sökin sú sama? — Jú, auðvitað.

Svo hélt hún áfram. Tunglið skein í allri sinni um og hljóp alt hvað fætur toguðu út á veginn, og rétt í því dró frá tunglinu.

Hún stansaði til að líta í kringum sig, og henni sýndist einhverju bregða fyrir á næsta götuhorni, en hún sá það ekki meir, og hélt það hefði verið missýning.

Svo hélt hún áfram. Tunglið skin í allri sinni dýrð, og snjórinn glitraði eins og óteljandi demantar, þar sem hann var ósnertur af mönnum eða skepnum. — En hvað nóttin var dásamleg, þó kalt væri.

Ó, hvað alt var hvítt og hreint þangað til mennirnir hróflaðu við því — — —

Svo fór Helga að hugsa um guðs föðurlegu handleiðslu. Þarna hafði hann áþreifanlega tekið fram fyrir hendur hennar og afstýrt því að hún fremdi glæp. Og hún stansaði og krosslagði hendurnar á brjóstið og streingdi þess heit í heiðbláan himininn, að láta aldrei freistast framar.

Svo gekk hún hægt heim, henni fanst hún vera máttlaus eða lúin og nú gekk hún eftir veginum, þó það væri lengra.

En hvað var þarna? —

Hún stansaði og horfði á dálítinn böggul á brautinni. — Það var brauð — stórt brauð, og rétt þar skamt frá lá annað brauð jafn stórt. Það var auðséð að einhver hefði týnt þessu. Hún starði undrandi á þetta. Það gat þó ekki verið synd að taka upp það sem maður finnur, hugsaði hún.

Svo tók hún upp brauðin og gekk heim; á leiðinni var hún að hugsa um, hvað óbifanlegur trúargrundvöllur. einmitt þessi brauð gætu orðið barninu sínu. En þegar hún kom heim að kofanum sínum, þá tók hún eftir því, að Snorri gamli ökumaður, næsti nágranni hennar, var að bisa við að koma einhverjum stórum kassa inn í dálitla geymslu, er hann átti sér. — Nágrannarnir kölluðu þennan kofa "hofið hans Snorra", og þó menn vissu nú ekki til, að Snorri gamli hefði neitt goðorð, þá var þó víst að þangað kom enginn inn nema hann sjálfur.

Og Helgu fanst það ekki beinlínis eftirtektarvert þó hann ætti erindi í hofið það var svo alvaalegt.

Og þó hann væri seint á ferli, þá var það ekki ný bóla fyrir honum, því maður verður, eins og hann komst sjálfur að orði, "að hjálpa sér sjálfur."

Það var alt með kyrrum kjörum í kofanum, þegar Helga kom inn; barnið svaf og eldurinn brann í stónni. Klukkan var rétt eitt.

Helga borðaði ekkert af brauðinu þó hún væri svöng, hún hafði ekki lyst á því, og svo var hún svo lúin.

Svo lagði hún sig fyrir í fötunum; hún hélt að það tæki því ekki að hátta, það væri orðið svo framorðið.

Frh.

ADAMSON & LINDSAY
Lögfræðingar.
806 McArthur Building
Winnipeg.

J. K. SIGURDSON,
Lögfræðingur.
214 Enderton Bldg.
Cor. Hargrave and Portage
Talsimi Main 4992

Telephone Main 7929
DR. PATRICK J. GALLAGHER
Dentist
400 Boyd Building Winnipeg

DR. J. STEFANSSON
401 BOYD BUILDING
Horni Portage Ave og Edmonton St
Stundar eingöngu augna, eyrna, nef og kverka-sjúkdóma. Er að hitta frá kl. 10 til 12 f.h. og kl. 2 til 5 e.h.
Talsimi Main 3088
Heimili 105 Olivia St. Tals. G. 2315

TH. JOHNSON,
Úrsmiður og gullsmiður
Selur giftingaleyfisbréf.
Sérstakt athygli veitt pöntunum og viðgjörðum utan af landi.
248 Main St. Phone M. 6606

J. J. SWANSON & Co.
Verzla með fasteignir. Sjá um leigu á húsum. Annast lán og eldsábyrgðir o. fl.
808 PARIS BLDG.
Winnipeg
Phone Main 2597

G. J. GOODMUNDSON
Selur fasteignir.
Leigir hús og lönd.
Útvegar peninga lán.
Veitir áreiðanlegar eldsábyrgðir billega.
Garry 2205. 696 Simcoe Str.

IDEAL PLUMBING CO.
Cor. Notre Dame & Maryland
Plumbing, Gasfitting, Steam and Hot Water Heating
Viðgerðir fljótlega af hendi leystar; sanngjarnt verð.
G. K. Stephenson, Garry 3493
J. G. Hinriksson, í hernum.

J. G. SNIDAL, L.D.S.
Tannlæknir
Talsimi Main 5302
614 Somerset Block, Winnipeg

Talsími Main 3775
Dag og nótt og sunnudaga.
THE "KING" FLORIST
Gullfiskar, Fuglar
Notið hraðskeyta samband við oss; blóm send hvert sem er. Vandaðasta blómgerð er sérfræði vor.
270 Hargrave St., Winnipeg.

A. S. BARDAL
843 Sherbrooke Street
Selur líkkistur og annast um útfarir. Allur útbunaður hinn bezti. Ennfremur selur hann allskonar minnisvarða og legsteina.
Heimilis Tals - Garry 2151
Skrifstofu Tals. G. 300, 375

Einkaleyfi, Vörumerki
Útgáfuréttindi
FETHERSTONHAUGH & Co
36-37 Canada Life Bldg.
Phone M. 4439 Winnipeg

SENDIÐ EFTIR
VERÐLAUNASKRÁ
VERÐMÆTRA MUNA
ROYAL CROWN SOAP LTD
654 Main Street Winnipeg

Úr Bænum

Ef góðan mann vantar vinnu í sumar á góðum stað úti á landi, þá þarf hann ekki annað en að finna ritstjóra Voraldar.

Stefán Johnson frá Argyle kom til bæjarins í gær frá Rochester, þar sem hann hefir verið um tíma sér til lækninga.

Haraldur Narfason frá Foam Lake, sem legið hefir hættulega veikur, er nú á góðum batavegi.

Þeir Snorri og Jónas Anderson frá Cypress River voru á ferð í bænum í gær.

Guðbrandur Jörundsson frá Stony Hill er kominn í bæinn til þess að setja fund Voraldarmanna.

Ungfrú Ingibjörg S. Björgólfsson frá Baldur er stödd í bænum.

Það sem Sveinn Skaftfeld bað Voröld fyrir birtist í næstu viku. Afsökunar beðið á drættinum.

Ungfrú Lína Gunnlaugsson frá Baldur kom til bæjarins í fyrra dag og dvedur hér nokkra daga.

Þar sem han hefir verið um tíma Ingibjörg dóttir hans komu til bæjins í gær.

Leikflokkur Goodtemplara leikur Varaskeifuna þann 19. þ.m.

Þau hjónin Charles Story og kona hans, sem hér hafa dvalið nokkra daga síðan þau komu frá Rochester leggja af stað heim á morgun eða næsta dag.

Stúkan Helkla hefir fundarfall næsta föstudagskvöld, af þeim ástæðum að leikflokkurinn sem leikur Varskeifuna þarf nauðsynlega að nota salinn til æfinga. Meðlimir stúkunnar minnist þess.

Frá Leslie er skrifað, að 30. jan. hafi fólk safnast saman að heimili Sveins V. Ólafssonar í Hólabygðinni og hafi þar verið tvöföld hátíð: Í fyrsta lagi var silfurbrúðkaup þeirra Sveins og konu hans og í öðru lagi voru þau gefin saman í hjónaband Baldur Ólafsson sonur silfurbrúðhjónanna, og ungfrú Magnea Sigurðsson (dóttir þeirra Sigmars Sigurðssonar og Kristínar konu hans). Séra Halldór Jónsson frá Leslie gifti hvortveggja hjónin.

Ungfrú Kristín Bjarnsøn hefir keypt myndastofu eins og auglýst var í blaðinu nýlega "Walters studio er vel þekt og viðurkend að vera ein allra bezta myndastofan hér í bænum. Ungf. Bjarnason er fullnuma í myndasmíði og þarf tæplega að efast um að Íslendingar láti hana sitja fyrir viðskiftum sínum.

Embættismenn barnastúkunnar Æskan fyrir yfirstandandi ársfjórðung.

Æ.T. Kristín Hannesson
V. T. Margrét Dalmann,
Ritari G. Búason
Fjárm.ritari Arthur Furnic.
Gjaldkeri E. Oddleifsson,
Kap. Solveig Davíðsson
Dróttseti María Anderson
Vörður Karl Þorsteinsson,
U. V. Stefán Holm
A. ritari Svanhvít Jóhannesson
A. Dr. Elín Jóhannesson,
F.Æ.T Kjartan Bjarnason
Fundir haldnir á hverjum laugardegi kl. 2 til 3 e. h.

646 Sargent Ave. Phone Sh. 572

The G. J. GROCETERIA
búð Gunnl. Jóhannssonar

Nálega allar vörur með lægra verði en alment gerist:

Creamery smjör	67c
Egg, tylftin	57c
Sveskjur 5 pd.	$1.00
Bankabigg 3 pd.	25c
Tomato Soup 2 könnur	$1.30
Kaffi ekta Santos	52c
Gran. Sykur	17c
Evap. Apples	38c
Climas Jam	85c
5 pd. Sýrópsfata	65c
Hrísgrjón pd.	15c

646 SARGENT AVE.

Látinn.

†

Jón Pétursson frá Gimli látinn, nánar næst.

LÁTIN

kona séra Sigurðar Chrotophersonar, úr lungnabólgu.

BITAR

"Sá sem tekur líf þitt er morðingi; sá sem reynir að eyðileggja mannorð þitt er tvöfaldur morðingi." Milton.

Hvað segja þeir um þetta, sem reyndu að eyðileggja mannorð Sir Wilfgrid Lauriers 1917?

"Sá sem bregst þegar mest ríður á, verðskuldar ekki tiltrú þegar minna ríður á."
Christopher Jansson

Þetta ætti fólkið að muna þegar það hugsar um svikarana frá 1917.

"Helgasti réttur mannanna er atkvæðisrétturinn. Sá sem sviftir þig honum eða neitar þér um hann er hættulegasti óvinur þinn."
Robert Ingersoll

Munið eftir þeim sem studdu að því að svifta yður atkvæðum 1917.

"Þegar mönnum er neitað um rétt síns eigin lífs, þá hefir hnefarétturinn lagt á smiðshöggið."
William Jennings Bryan

Munið eftir þeim sem neituðu yður um atkvæðisréttinn um yðar eigið líf 1917.

"Þó allir aðrir falli frá, þá skal eg aldrei yfirgefa þig."
Pétur postuli

"Eg bið afsökunar, eg þekki ekki þennan mann." Pétur postuli

"Laurier er maður, sem fullkomlega má treysta; enginn maður ber í hjarta sér dýpri ást til lands síns og þjóðar en hann."
Tobías Norris 1911

"Stefna þeirra (Lauriers og hans manna) eru hrein og beinsvik við land og þjóð; þeir verðskulda brennimerkingu og fyrirlitningu." Tobías Norris 1917.

Tribrune segir á fimtudaginn, að margir menn séu að reyna að komast inn í lögmannafélagið. — Blaðið á þar við verkamannleiðtogana sem eru sínir eigin lögmenn.

Sagt er að sumir meðlimir vissra kirkju hér í borginni, séu farnir að efast um að drottinn skilji íslenzku. Auðvitað munu það nú vera einfeldningarnir—samt kváðu þeir ekki vera svo fáir.
Tumi Þumall

Börnin geta ekki notið guðs síns ef boðskapurinn er færður þeim á móðurmáli þeirra, samkvæmt ummælum sunnudagaskólakennara nokkurs, þjóðræknislega talað.
Tumi Þumall

Til meðlima Tjaldbúðar-safnaðar.

Vegna klofnings þess sem upp kom í Tjaldbúðarsöfnuði með því dómsúrskurðurinn í máli því, sem klofningur sá leiddi af sér, segir svo fyrir að verjendur í máli því og allir þeir, er þeim fylgdu að málum eða áttu þátt í að koma til leiðar sameiningu Tjaldbúðarsafnaðar og Unitarasafnaðarins, sé ekki lengur meðlimir Tjaldbúðarsafnaðar og, að kærendur í máli því og þeir aðrir meðlimir safnaðarins, er þeim fylgja að málum, sé hinn rétti og lögmæti Tjaldbúðar söfnuður þá er neuðsynlegt að meðlimaskrá sé samin yfir alla núverandi meðlimi Tjaldbúðarsafnaðar, svo ekki geti síðar orðið neinn ágreiningur um það, hverjþeri að skoða sem meðlimi safnaðarins eða á hverjum hvíli lagaleg ábyrgð fyrir skuldir safnaðarins. Fulltrúar Tjaldbúðarsafnaðar halda því fulltrúafund í samkomusal Tjaldbúðarkirkju, fimtudagskvöldið 19. febrúar 1920, til þess að semja slíka meðlimaskrá. Fulltrúarnir verða þar til staðaar frá klukkan 8 til klukkan 10 um kvöldið og eru allir þeir, er þeim fylgja að málum, vinsamlega beðnir að koma á fund þennan og undirskrifa safnaðarlögin og meðlimaskrána. Það er mjög áríðandi að þetta sé gert því engir aðrir verða skoðaðir sem meðlimir safnaðarins en þeir, sem þá undirskrifa safnaðarlögin og meðlimaskrána, og engum öðrum verður leyft að sitja á eða taka þátt í safnaðarfundum sem síðar kunna að verða haldnir. Fram að fundinum verður bókin með safnaðarlögunum og meðlimaskránni geymd á skrifstofu Hjálmars Bergmans, 811 McArthur byggingu, og þar gefst þeim meðlimum safnaðarins, sem einhverra orsaka vegna ekki geta sótt fulltrúafundinn, tækifæri til þess að undirskrifa safnaðarlögin og meðlimaskrána.

Á fundi þessum verður samskota leitað upp í málskostnað þann sem málaferlin hafa haft í för með sér, því svo er til ætlast, að ekki verði leitað til annara en safnaðarlima með borgun á málskostnaði sem á söfnuðinum hvílir og á söfnuðinn kann að falla í framtíðinni, ef hjá því verður komist.

Sigfús Anderson,
forseti Tjaldbúðarsafnaðar

Ó. S. Thorgeirsson
Skrifari Tjladbúðarsafnaðar

JenkinsShoeCo.
639 Notre Dame Ave.
Tals. Garry 2616.

Dagtals. St.J. 474. Næturt. St. J. 866
Kalli sint á nótt og degi.
DR. B. GERZABEK,
M.R.C.S. frá Englandi, L.R.C.P. frá London, M.R.C.P. og M.R.C.S. frá Manitoba. Fyrverandi aðstoðarlæknir við hospital í Vínarborg, Prag, og Berlín og fleiri hospitöl.
Skrifstofutími í eigin hospitali, 415—417 Pritchard Ave., Winnipeg, Man.
Skrifstofutími frá 9—12 f. h., 3—4 og 7—9 e. h.
Dr. B. Gerzabeks eigið hospital
415—417 Pritchard Ave.
Stundun og lækning valdra sjúklinga, sem þjást af brjóstveiki, hjartveiki, magasjúkdómum, innýflaveiki, kvensjúkdómum, karlmannasjúkdómum, taugaveiklun.

The West End Market

hefir á boðstólnum allskonar kjötmeti af beztu tegund með mjög Sanngjörnu verði; einnig
ALLSKONAR FISK
nýjan, reyktan, saltaðan og frosin.
Sömuleiðis allskonar
NIÐURSOÐIN MATVÆLI
Þeir sem kaupa í stórkaupum ættu að finna okkur, því þeim getum við boðið sérstök kjörkaup.
Á horninu á Sargent og Victor
Talsími Sherbr. 494
The West End Market

TIL ISLENDINGA
Í WINNIPEG OG NAGRENNINU!

Eg undirrituð leyfi mér hér með að draga athygli Íslendinga að því, að eg hefi keypt hina velþektu ljósmyndastofu "Walters Sudio" í Stobart Block, 290 Portage Avenue (við hliðina á Lyceum leikhúsinu). Þar geri eg alt, smátt sem stórt, sem að myndasmíðu lýtur, og alt verk verður fljótt og vel af hendi leyst. — Verð sanngjarnt.
LANDAR! Munið eftir einu íslenzku ljósmyndastofunni í Winnipeg, þegar þér látið taka af yður mynd.
Virðingarfylst
Kristín Bjarnason.
Talsími M. 4725 Heimilis tals. G. 2844

FUNDARBOÐ

Þjóðræknisfélag Íslendinga í Vesturheimi, heldur ársfund sinn föstudaginn 27. febrúar næstk., kl. 2 síðdegis í Good-teplarahúsinu á Sargent Ave., Winnipeg. Lagðar verða fram skýrslur og reikningar fyrir árið sem liðið er, kosnir embættismenn og önnur félagsmál afgreidd. — Þjóðræknisfélagsdeildin "Frón", hefir ákveðið að halda allsherjar samkomu fyrir Íslendinga kveldið á undan fundinum, fimtudagskvöldið 26. febr., sem byrjar kl. 8.

STJÓRNARNEFND ÞJÓÐRÆKNISFÉLAGSINS

Ábyggileg Ljós og Aflgjafi

Vér ábyrgjumst yður varanlega og óslitna
þónustu

Vér æskjum virðingarfylst viðskifta jafnt fyrir VERKSMIÐJUR sem HEIMILI. Talsími Main 9580. CONTRACT DEPT. Umboðsmaður vor er reiðubúinn að finna yður að máli og gefa yður kostnaðaráætlun.

Winnipeg Electric Railway Co
A. W. McLIMONT,
General Manager.

Ton af þægindum
ROSEDALE KOL
óvidjafnanleg ad gædum.
fyrir ofna og eldavélar

THOS. JACKSON & SONS
Húsasmíða-byrgðir, kol og við.
Skrifstofa 370 Colony St. Tals. Sh. 62-63-64

Þið hinir ungu sem erud framgjarnir

Undirbúið ykkur fyrir takmarkalaus verzlunar tækifæri. Þið sem eruð fljót til — þið sem stigið greiðlega og undirbúið ykkur, munið njóta bezt velgegni endurreisnar tímans í nálægri framtíð. Þið munuð þá geta uppfylt hin nákvæmu störf og reksturs fyrirsætlanir verzlunarhúsunna. Ráðstafið því að byrja nám ykkar hér—

Næsta mánudag

Þessi skóli beinir öllum tíma sínum og kröftum til að fullkomna ungt fólk í verzlunarstörfum; og fæst sérstaklega við alt sem lýtur að viðskiftalífinu. Kenslu stofurnar eru stórar, bjartar og loftgóðar, og kenslunni mjög vel tilhagað, undir yfirsjón ágætra kennara, alt fyrir komulag þannig að hver einstakur nemandi geti notið sem best af. Eini vegurinn til að þú gætir fullkomlega virt starf skólans er að sjá hann í fullum starfa. Vér viljum mælast til að þér heimsæktir oss á hvaða tíma sem er. En ef þér skyldi ekki hægt að heimsækja oss, þá skrifaðu eða símaðu eftir upplýsingum.

Skrifið eða hafið tal af D. F. Ferguson, skólastjóra.

Success Business College Ltd.
Cor. Portage Ave. and Edmonton St. (beint á móti Boyd byggingunni)
Phone Main 1664—1665

A. E. GILLINGS
Skósmiður
ALT VERK FLJÓTT OG VEL AF HENDI LEYST.
SENDUM OG SÆKJUM HEIM TIL VIÐSKIFTAVINA
660 Notre Dame Ave.
rétt fyrir vestan Sherbrook Str.

HEY

Hæðsta verð
og fljót skil, er það sem vér ábyrgjumst þeim sem senda oss hey.
Skrifið eftir verði —
öll viðskifti á íslenzku
The Western Agencies
214 Enderton Bldg., Winnipeg, Man.
Talsimi Main 4992 J. H. Gíslason

HEY

Handsaumaðir skór
Búnir til úr besta kálfskinni og Dongol.
Karlmannaskór $8.00
Drengjaskór $4.00 til $5.00
til sölu hjá
S. VILHJALMSSYNI
637 Alverstone St. Winnipeg

THE TOMLINSON CO.
704 & 706 McMicken Str.
Phone Garry 1190
Acetylene Welding, Boiler Repairing, Etc.

North American Detective Service
J. H. Bergen, aðalumboðsmaður
Framkvæmir öll lögleg leyni-lögreglu störf fyrir félög, eður einstakt fólk. Áreiðanlega öllum málefnum haldið leyndum. Íslenzka töluð.
Skrifstofa 409 Builders Exchange
Talsími Main 6390 Pósthólf 1582

J. H. Straumfjörð.
Ursmiður, klukkusmiður, gullsmiður, letur grafari.
Býr til hringa eftir pöntun. Verslun og vinnustofa að
676 Sargent Ave.
Talsími Sherb. 805
Heimili 668 Lipton St. Winnipeg.

Ágæt brúkuð húsgögn
keypt og seld eða tekin og látin í skiftum. Munir útbúnir til sendinga, geymdir og sendir. Viðgerðir á allskonar húsmunum og þeir endurnýjaðir af æfðum mönnum.
H. STONEY
623 ELLICE AVE.
Phone Sherbrooke 2281

Victory Transfer Furniture Co.
hefir til sölu og kaupum allskonar ný og gömul húsgögn að
804 SARGENT AVE.
Ef þér þarfnist einhvers, þá finnið oss. Ef þið hafið eitthvað til sölu skulum við finna yður.
Talsímar Sherbr. 1670 og M. 4025
Vér kappkostum að gera yður ánægða.

Loðfatnaður
Þegar þér þurfið að kaupa loðkápur eða loðskinnafatnað, þá komið og finnið
A. & M. HURTIG
Áreiðanlega bezta loðfatasalan í borginni.
Vér höfum ávalt eitthvað sérstakt að bjóða fyrir sanngjarnt verð
A.&M. Hurtig
476 PORTAGE AVE.
Talsími Sherbr. 1798

Cash and Carry Market
798 SARGENT AVE.
TALSIMI SHERBR. 6382
Vér höfum úrval af kjöti og fiski með mjög lágu verði

Næsta hús við Wonderland
Skiftið við búðina sem selur heimatilbúið sælgæti, — ávexti — óáfenga drykki o. fl. o. fl.
V. J. ORLOTT
667 Sargent Ave.